

Alliansformation

- relationen mellan Israel och USA

Abstract

The special relationship between Israel and the US has been subject to questioning, and good many theories have tried to explain why it is so strong. The most common explanation is rooted in the school of realism, where strategy and national interest decide who one's ally is. This essay aspires to examine another possible reason for allianceformation; identity. Several books, which make for the theoretical backbone of this study, have been written on the subject of sharing beliefs, identifying with others and the consequences of this. The question being asked is whether Israel and the US actually share beliefs and, if so, which ones. The countries are being compared through two factors central to their national identity; nationalism and civilisation. The conclusion is that identity does matter in allianceformation, and has mattered in this particular alliance. However, it seems as though identity has played a more important role for one country than the other, and that is the US. Israel, being a less established country, can't afford to think about anything but security, and is therefore driven by realism.

Nyckelord: Israel, US, alliances, identity, nationalism

Innehållsförteckning

1	Inledning.....	1
1.1	Syfte	2
1.2	Metod och material.....	2
2	Bakgrund	5
3	Teori.....	8
3.1	Definition av allians	8
3.2	Alliansförklarande teorier	9
3.2.1	Identitet.....	9
3.3	Civilisation	11
3.3.1	Västerländsk civilisation	11
3.3.2	Föreställningar om kontinuitet och osäkerhet	12
3.4	Nationalism	13
3.4.1	Nationalism	14
3.4.2	Typer av nationalism.....	14
3.4.3	Zionism och Patriotism	15
4	Analys.....	16
4.1	Civilisation	16
4.2	Nationalism	21
5	Slutsats	25
6	Källförteckning	28

1 Inledning

Dynamiken i världspolitiken är något som man måste ta i beaktning för att förstå valen som stater gör inom utrikespolitiken. Att upprätthålla en stabil identitet som är konsistent med det större världssamhället är något som kan vara särskilt utmanande för stater vid vissa tillfällen på grund av förändrade internationella eller inrikespolitiska faktorer. På den internationella nivån kan förändringar i systemen, orsakade av transnationell, militär eller ekonomisk politik, sätta igång stora förändringar i inrikespolitiken såväl som debatter om den kollektiva identiteten och statens förhållande till det större samhället. Detta exemplifieras med vad vi på senare år sett i debatten mellan ”Väst” och den övriga världen. Hur som helst så handlar identitet inte bara om statens externa jag utan även det interna.

Individer agerar utifrån de förutsättningar som finns inom det redan förstådda rummet. Allianser kan man då anta formas i det rum som redan existerar. Detta är i motsats till relationismen som ständigt skapar det rummet, eller rättare sagt relationerna mellan aktörerna skapar rummet och vägleder, i detta fall, alliansen.

Israel och USA har alltid haft väldigt starka vänskapsband. Alliansen emellan nationerna har utstått skepsis och kritik. Den ifrågasättande inställningen har, genom USA: s orubbliga stöd sedan Israels grundande, istället bytts ut mot en uppfattning om relationens självklarhet. Inte minst under de senaste veckornas krig i Libanon har vi sett prov på denna speciella relation länderna emellan genom FN: s säkerhetsråds oförmåga att få igenom en resolution då USA med sitt veto står vid Israels sida. Det finns otaliga teorier om varför alliansen är så stark, två teorier är dock dominerande; strategi och ekonomi. På senare år har man dock försökt förklara Israels och USA: s vänskap med hjälp av de möjligheter som användandet av korsdiscipliner har att erbjuda. Genom att applicera sociologi och psykologi på statsvetenskapen öppnas dörrarna för nya förklaringar vars fokus ligger på identitet. I analyserandet av denna allians föreslår Michael Barnett, professor i statsvetenskap och forskare inom internationella relationer och Mellanöstern, en tredje teori. Barnett menar att alliansen grundar sig i och går att förklaras genom *identity politics*. Det är denna teori som jag vill använda som stomme i min analys. Då såväl strategi som ekonomi faller under realismen, så existerar det alltså två grundförklaringar till allianser; realism eller identitet.

För att undersöka alliansen ifråga tänker jag belysa det teoretiska perspektiv som föreslås ha spelat en tyngre roll vid alliansskapandet, och sedan pröva om det de facto förklarar grunden till vänskapsbanden mellan de två staterna. Prövningen ligger i att titta på om det förekommer gemensamma faktorer hos identiteten i Israel och USA.

1.1 Syfte

Jag ämnar med den här uppsatsen undersöka hur två nationer, som tillsynes är ganska olika, kan ha skapat en sådan stark allians. Tyngdpunkten kommer att ligga på identitet, och till vilken grad den kan ha påverkat formandet och bibehållningen av alliansen. Om det var så att identitet spelade en avgörande roll är det intressant att se genom vilka faktorer den gjort så. En identitet är onekligen mångfasetterad, så vilka aspekter av identiteten var i detta fall viktiga? Syftet med denna avhandling är alltså att jag vill pröva Michael Barnetts teori om att identitet har spelat en avgörande roll för alliansen. Jag skall försöka dra slutsatser kring detta genom att undersöka om det finns identitetsfaktorer som de två länderna har gemensamt.

Frågeställningen jag ämnar besvara;

Kan alliansen mellan Israel och USA förklaras ur ett identitetsperspektiv och i så fall hur?

Anledningen till att jag valt att analysera identitetsperspektivet är att jag anser att det är ett av de viktigaste elementen inom statsvetenskapen. Det krävs större förståelse för människors beteende för att kunna nå samförstånd vare sig det gäller alliansformning, fredsöbyggande eller konfliktlösning.

Valet av just dessa nationer har att göra med den nyckelroll de båda spelar för dagens världspolitik. USA är världens enda supermakt, och Israel, om än en knappt sextio år gammal stat, står i centrum av Mellanösternkonflikten som i stora drag har pågått sedan statens bildande och säkerligen gäckat många fredsmäklare. Mellanösternkonflikten har på senare år även fått konsekvenser för omvärlden, däribland USA, där många röster hördes efter 11:e september som menade att det var USA:s ställningstagande i Mellanöstern som hade förorsakat terroristangreppen. Således är båda länder högst aktuella och intressanta analysobjekt. Själva grundteorierna är dock relativt allmängiltiga och borde kunna appliceras på vilken allians som helst i syfte av vidare forskning.

1.2 Metod och material

Den här studien är uppbyggd som en komparativ studie, där jag ämnar jämföra de två tillsynes olika länderna sinsemellan. Dock finns det uppenbarligen ett samförstånd och jag ska leta efter likheter som kan ha bidragit till detta.

För att närma mig svaret på min frågeställning så har jag valt ut två olika faktorer, som jag skall utgå ifrån, i jämförelsen av de två fallen. Under mitt förarbete till denna studie så har jag försökt utkristallisera var tyngdpunkten låg

hos respektive lands identitet, och det resulterade i dessa två aspekter; civilisation och nationalism. De har på ett eller annat sätt en central roll i respektive lands samhälle. "Väst" eller "den västerländska civilisationen" är onekligen ett uttryck med otaliga definitioner. Jag har i teoriavsnittet formulerat min definition, sammansatt av olika tolkningar. Det är dock självklart att det kan läggas värderingar, både positiva och negativa i uttrycket Väst. I denna uppsats avser jag endast att se Väst som karaktärsdrag av ett land eller en civilisation, och inte att avgöra huruvida det är positivt eller negativt. När jag i fortsättningen använder mig av uttrycket Väst är det enligt de definitioner jag gör under teoriavsnittet.

Daniel Bar-Tal är professor i psykologi vid Tel Aviv University och har skrivit boken *Shared beliefs in a society: Social psychological analysis*. Jag ämnar använda mig av Bar-Tal: s teorier för att beskriva hur kollektiva sociala föreställningar fungerar och hur de påverkar gruppformeringar. Genom att applicera Bar-Tal: s teori på Israels och USA:s dominerande identiteter vill jag sedan pröva Barnetts teori om att ländernas allians skulle kunna förklaras genom identitet. Jag kommer att koppla faktorn civilisation med föreställningar om osäkerhet då jag har inkluderat kontinuitet som ett kriterium för en västerländsk civilisation. Nationalismen kommer att kopplas med kollektiva sociala föreställningar och dess konsekvenser; formeringar. För att göra teorin mer heltäckande och djupgående så har jag även tagit mig till hjälp av andra forskare såsom Calhoun, Katzenstein, Kellas, Billing, Arendt, Roccas och Petterson, som alla bidrar till forskning inom ämnet. I valet av analysmetod så är relationismen den teoretiska metoden som talar för identitet som en viktig faktor. Bäst beskrivet är det genom Edward Saids ord:

*We need to regard society as the focale in which a continuous contest between adherents of different ideas about what constitutes the national identity is taking place.*¹

Relationismen är önskvärd som analysmetod då den analyserar förändring, något som onekligen är förekommande i världspolitiken och av vikt för formandet av allianser. Substantialismen, exempelvis, kan analysera en punkt och jämföra den med en annan punkt, men aldrig i en struktur. Relationismen studerar istället en lång process. Om man applicerar detta på allianser så kan man antingen analysera stater som fixa och isolerade enheter och försöka hitta ett samband mellan dem för att förklara allianser. Eller så kan man istället titta på relationerna mellan alliansens parter och hur de utvecklas och förändras i takt med tiden. Processen ska sedan förhoppningsvis kunna förklara varför parterna har ingått allians med varandra.

Jag kommer främst att använda mig av sekundärmaterial, då främst i form av tidningsartiklar, kurslitteratur och böcker som behandlar detta ämne. För att kunna undersöka min frågeställning har jag valt att använda mig av *Shared beliefs in a society: Social psychological analysis* som stomme. I denna bok beskriver författaren olika faktorer som kan utgöra olika länders identitet och varför de kan

¹ Katzenstein, Peter J. The culture of national security : norms and identity in world politics, 1996, s.409

ha betydelse för gruppformering. En annan bok som kommer att användas, särskilt till analysen av Israel, är *Sticking together, The Israeli Experiment in Pluralism*

skriven av Robert E. Litan och Yaakov Kop. En av författarna är amerikan och en är israel och tillsammans undersöker de Israel som stat idag och de problem man har med sina inre gränsdragningar.

Vid försök att hitta material om själva empirin av relationen mellan Israel och USA har det blivit ganska uppenbart att det inte finns någon helt objektiv redogörelse. Jag är därför medveten om att mycket av det material som jag använt mig av kan te sig vinklat, med tanke på att det flesta artiklar och böcker är skrivna av amerikanska författare, eller åtminstone occidentala författare. Jag har dock försökt balansera detta genom att använda mig av material skrivet av personer med åsikter ur en annan synvinkel än från Västs, såsom Amin Saikal. Allt detta sammantaget, så har jag försökt att se på materialet med kritiska ögon.

2 Bakgrund

Det finns en vida spridd uppfattning att Israel och USA alltid har varit goda vänner, men så har det inte varit. Det har funnits tillfällen då relationen har varit allt annat än varm. Som Warren Bass uttrycker det i boken om John F Kennedys utrikespolitik, *Support any Friend*, så fanns det säkert ett naturligt välmenande mellan de två republikerna, men alliansen var produkten av individuella beslut som lika gärna kunde ha gått åt andra hållet.²

Efter första världskriget kom Balfour deklARATIONEN till stånd efter ansträngningar av president Woodrow Wilson. BalfourdeklARATIONEN var ett yttrande av den brittiske utrikesministern Arthur James Balfour som stödde förslaget att upprätta ett judiskt hemland i det brittiska Palestinamandatet.³ Vid det tillfället var stödet för en judisk stat inte stort i USA eller bland amerikanska judar.⁴ Efter andra världskriget och förintelsen skrev FN: s generalförsamling Resolution 181 som planerade att dela upp det brittiska mandatet av Palestina. Det judiska samhället accepterade det, men araberna ratade resolutionen. Storbritannien drog sig tillbaka Maj 1948 och Israel utropade sig själv till självständig stat. Staten erkändes omedelbart av USA och Sovjetunionen.⁵

President Harry Truman agerade för att han kände att ”det var rätt sak att göra” Sovjetunionens motiv var mindre altruistiskt. Eftersom Israels regering kontrollerades av Arbetarpartiet trodde sovjeterna att Israel skulle bli en del av Sovjetblocket och erhålla Sovjet en väg in i Mellanöstern.

Även om USA erkände Israel omedelbart så implementerades neutralitetsakten som förbjöd försäljning eller transport av några militära vapen till Israel. Under självständighetskriget som följde direkt efter utropandet av den israeliska staten och de första 17 åren av dess existens mottog inte Israel någon militär eller ekonomisk hjälp från den amerikanska regeringen.

Israel handlade efter vapen världen över och skaffade sig ett varierande lager av militär hårdvara. Under den här tiden stred Frankrike mot araberna i Algeriet. Således, enligt det gamla ordspråket från mellanöstern; ”fienden av min fiende är min vän”, så blev Frankrike Israels vän och leverantör av vapen.⁶

1956 nationaliserade Nasser Suezkanalen och stängde Tiran sundet. Israel gick md England och Frankrike i operation Musketeer, en militär aktion som snabbt erövrade Sinaihalvön och Suez.⁷ Efter denna militära framgång blev England,

² Bass, Warren, *Support any friend*, 2003, s. 6

³ Altan, Birgitta, *Israel-demokrati med förhinder*, s. 7

⁴ <http://hnn.us/articles/751.html>

⁵ Bregman, Ahron, *The 50 years of war*, s. 22

⁶ <http://hnn.us/articles/751.html>

⁷ Bregman, Ahron, *The 50 years of war*, s. 58

Frankrike och Israel tvingade att dra sig tillbaka från kanalen och Sinai av USA, detta under president Eisenhower. Vid det här laget blev förhållandet mellan USA och Israel kyligt. Israel fortsatte att förlita sig på sina franska vapenleverantörer till och med 1960-talet då Charles de Gaulle kom till makten. De Gaulle gjorde fred med araberna och gav upp det franska anspråket på Algeriet I och med att de Gaulle började laga sin relation med araberna, blev det första offret för den nya situationen den fransk-israeliska relationen.

I mitten av 60-talet utfördes en israelisk Mossad-operation där man lyckades få tag på ett sovjetiskt MIG-21 plan. 1966 var MIG-21 Sovjets bästa stridsplan och inget västland hade kunnat komma nära det. Medan det officiella israelisk-amerikanska förhållandet varit likgiltigt från 1948-1956 och sedan kallt därefter så hade ett samarbete hållits intakt, det mellan amerikanska CIA och israeliska Mossad. Efter ett kort tag överlämnades MIG-21 planet till CIA. Inte oväntat blev CIA och USA:s flygvapen förtjusta över tillgången till Sovjets bästa stridsplan och den frostiga relationen började tina. Efter denna händelse bjöd president Johnson in premiärminister Levi Eshkol till hans ranch i Texas och Eshkol anlände med den lång shoppinglista. Han åkte tillbaka med löften om framtida amerikanska leveranser. I slutändan ersatte USA Frankrike som leverantör av vapen och den speciella relationen mellan USA och Israel växte.⁸

1967 blev Israel anfallet av Egypten, Syrien, Jordanien, Irak och andra arabländer, och sexdagarskriget ägde rum. Israel besvarade krigselden och vann en jordskredsseger och lyckades erövra, ur ett säkerhetsperspektiv, mycket strategiskt viktiga platser.⁹ Innan sexdagarskriget var Israels fortsatta existens ifrågasatt. Relationen med USA var varmare, men som bäst var USA en vänlig neutral. Vid utbrottet av kriget sade USA:s talesman Robert McClosky ; "Our position (on the war) is neutral in thought , word and deed".¹⁰Efter Israels stora seger utvecklades dock ett starkt stöd för staten Israel i USA. Den amerikanska allmänna opinionen svängde dramatiskt till fördel för Israel. Amerikansk liberalism har alltid varit högst välsinnad mot Israel, men man kunde som sagt se ett anmärkningsvärt skifte i attityder 1967 i och med Israels demonstration av militär överlägsenhet. Sexdagarskriget gav bilden av en israelisk David som konfronterade en arabisk Goliat, vilket gjorde att liberala humanister erbjöd deras sympati och stöd. En majoritet av de amerikanska judarna stödde nu för första gången konceptet av en judisk stat.¹¹

Från 1967 och framåt utvecklades och växte relationen länderna emellan. Det hade sina upp- och nedgångar å den politiska nivån då USA:s nationella intresse, särskilt behovet av olja, gjorde det passande/bekvämt att hålla sig på god fot med arabländerna, men på den militära nivån och informationsnivån höll sig relationen relativt konstant.

⁸ <http://hnn.us/articles/751.html>

⁹ Bregman, Ahron, The 50 years of war, s. 87-98

¹⁰ <http://hnn.us/articles/751.html>

¹¹ Chlonsky, Noam, Fateful Triangle. 1999, s.28

Israel återgäldade inte krigselden under Gulfkriget då Irak skickade Scud-missiler till israeliska städer. Denna återhållsamhet preserveerade koalitionen av arabländer skapad av USA för att driva Irak ut ur Kuwait vilket uppskattades av USA. Andra sätt som denna speciella relation av lojalitet har visat sig på är i sammanhang av FN. Israel har röstat med USA ungefär i 88 % av alla omröstningar och USA har oftast skyddat Israel från säkerhetsrådets resolutioner som varit till deras nackdel med hjälp av sitt veto.¹²

¹² <http://hnn.us/articles/751.html>

3 Teori

Teoriavsnittet är upplagt så att jag inleder med en definition av vad en allians är för något. Detta följs av en sammanfattning av, de för varandra motstående, alliansförklarande teorierna, för att ge något av en överblick. Identitetsperspektivet, som står för huvudrollen i denna uppsats, beskrivs sedan utförligare. Avsnittet avslutas med definitioner för de två faktorer som länderna ska analyseras genom; nationalism och civilisation.

3.1 Definition av allians

Av vikt för uppsatsen är självklart en definition av vad en allians är. Enligt Morrow ska den inte förväxlas med det stöd länder visar för varandra. Stöd skrivs inte ned av stater för att det gemensamma intresset är uppenbart för alla. Den primära skillnaden är att ett stöd inte bär förväntningarna av en fortsatt relation. Det delade intresset utgör hela förhållandet och behöver därför inte förhandlas fram formellt. En allians innebär ett formellt åtagande mellan parterna där särskilda skyldigheter skrivs ned. Anledningen till att allianser kräver specificering är att de allierade behöver förtydliga graden av det gemensamma intresset, både för varandra och för alla utanför alliansen, annars skulle det ju inte ha något förebyggande syfte.¹³

Från stöd till allians innebär en avsevärd formalisering av åtagandet. Det finns ytterligare steg att ta för att få en högre grad av åtagande. Allianser tillåter, vanligtvis, dess medlemmar att ha den yttersta friheten vad gäller utrikes politik, starkare relationer innebär viss kontroll över en allierads utrikespolitik. Historiskt sett har dock få suveräna stater frivilligt format starkare relationer än allianser.

Något annat som definierar allianser är deras kostnader. Allianser innebär kostnader för dess medlemmar, om det inte vore så skulle stater forma allianser till höger och vänster. Ett sätt att se på dessa kostnader är genom det byte man gör mellan säkerhet och självständighet. Man erhåller säkerheten att bibehålla status quo i utbyte mot friheten att ändra status quo. Ett annat sätt att se på det är kostnaden av ett lands, eller flera länders, förlorade förtroende i utbyte mot ett annat lands vunna förtroende. Allianserna handlar dock alltid om ömsesidighet, vare sig det gäller vinster och förluster.¹⁴

¹³ Morrow, D, James, Alliances: Why write them down?, 2000, s. 2

¹⁴ Morrow, D, James, Alliances: Why write them down?, 2000, s. 3

3.2 Alliansförklarande teorier

Stater formar relationer till militära allianser, det har historien visat oss. Ett formellt åtagande kan öka trovärdigheten genom att signalera om en stats avsikt att komma till en annan stats undsättning eller andra vinster och förluster vid en sådan intervention. En allians innebär en vinst genom ökad säkerhet i enlighet med kärnan av realismen, men den betyder också förluster och kostnader, vare sig staten agerar eller inte. Det finns alltid en aspekt av ekonomisk förlust med allianser, men även en inte lika konkret aspekt av förlust som handlar om allmän opinion. Inom världspolitiken får en stats agerande oundvikligen en stor publik, och utrikespolitiska val skapar skilda åsikter. Sättet för stater att värdera dessa vinster och förluster visar att alliansformation inte är ett enkelt fenomen. Ibland kan stater ingå i allianser och interventioner främst drivna av att undvika kostnaden av den allmänna opinionen om man misslyckas med att hålla sitt ord och åtagande.¹⁵

En sådan prioritering signalerar att strategi och ekonomi inte är det enda som påverkar allianser utan även identitet och sociala koder. Det som statsvetenskapliga forskare försöker fastställa är vilken variabel som är avgörande. Båda perspektiven används i Barnetts artikel *Identity and Alliances in the MiddleEast* för att visa på hur identitet, som en relativ konstruktion som kommer av internationella och inrikes diskurser och ageranden hjälper oss att bättre förstå dynamiken av allians formation.¹⁶

3.2.1 Identitet

Ett nytt perspektiv inom alliansformation menar att det är identitet som övergripande bidrar till valet av allierade stater. Där realister vanligtvis kalkylerar på vinster och förluster av ytterligare säkerhetsenheter, oftast definierat i statens relativa militära makt, så försöker identitetsperspektivet se till vad som utgör mer eller mindre önskvärda partners. Barnett försöker visa på ett samband mellan identitet och strategiskt beteende för att erbjuda ett alternativ till dynamiken inom säkerhetspolitiken.

¹⁵ Morrow, D, James, Alliances: Why write them down?, 2000, s. 1

¹⁶ Katzenstein, Peter J. The culture of national security : norms and identity in world politics, 1996, s.404

Generellt sett så kan identitet vara bättre på att förutse huruvida två stater kommer vara vänner eller fiender då en delad identitet är trolig att generera en delad definition om vad som är hotfullt.¹⁷

Det finns dock en möjlig källa till konflikt mellan två stater av delad identitet och det är deras grundläggande normer. Stater som delar en basal identitet och organiserar sig själva i grupper är troliga att konstruera normer som säger dem hur de ska agera för att vara "i linje med" deras identitet.¹⁸ En delad social identitet producerar en delad förväntning om överenskommelse mellan medlemmar inom gruppen.¹⁹

Normer har blivit ett mer uppmärksammat inslag inom många ämnen på senare år, speciellt inom statsvetenskapen. Detta intresse har vuxit sig starkt ur viljan att förklara perplexa beteenden. Man vill förstå varför aktörer följer sociala mönster när de är motsatta till de materiella intressena. Säkerhetsperspektivet som är dominerande inom statsvetenskaplig forskning, vad gäller allianser, tenderar att förminska vikten av normer. Realister fokuserar som bekant huvudsakligen på materiell kapacitet och menar att normer, där de existerar, endast konfirmerar/förstärker maktförhållanden. Identitet hävdar dock att normer spelar en mycket viktigare roll i världspolitiken då de formar både samarbete och konflikt på ett sätt som är osynligt för teorier som fokuserar antingen på materiella strukturella krafter eller individuella val. Kontentan här är inte att realismen är ett felaktigt perspektiv. Snarare vill man påvisa att mikro och makro basen för dessa perspektiv inte är utrustade för att förstå vidden av politiska normer och deras konsekvenser. De självklara antaganden av sådana teorier drar istället uppmärksamheten bort från kulturella variabler som identitetsteorin bygger på.²⁰

Med nationella identiteter försöker man besvara frågorna: Vilka är vi? Vilka är vi inte? Nationella identiteter, precis som andra sorters kollektiva identiteter, är ett svårdefinierat fenomen.²¹ Michael Billing verkar dela den åsikten och menar att - "*It is seldom clear what an identity is*". Det har även hävdats att nationell identitet är baserad på förhistoriska band. Konceptet av förhistoriska band är lika diffust.²²

Man kan fråga sig varför begreppet är så svårdefinierat och om det är anledningen till att färre forskare använder sig av identitetsteori för att förklara världen. Det finns många sidor av en identitet, och generalisering är knappast möjlig. Att identiteter är komplexa betyder inte på något sätt att de inte är naturliga. Mångsidighet, enligt Hannah Arendt, är grunden hos den mänskliga naturen. Vi går att urskilja från varandra, och söker ofta att göra den skillnaden tydligare. Ändå får man inte glömma att för varje distinktion från andra grupper

¹⁷ Katzenstein, Peter J. The culture of national security : norms and identity in world politics, 1996, s.408

¹⁸ Katzenstein, Peter J. The culture of national security : norms and identity in world politics, 1996, s.409

¹⁹ Bar-Tal, Daniel, Shared beliefs in a society, 2000, s.4

²⁰ Katzenstein, Peter J. The culture of national security : norms and identity in world politics, 1996, s.454

²¹ Petterson, Bo, National Self-Images and Regional Identities in Russia, 2001, s.6

²² Billing, Michael, Banal Nationalism, 1995, s.7

som görs så etableras ett gemensamt band med en rad andra grupper som gjort samma distinktion.²³

Turners social-psykologiska teori om självkategorisering är särskild relevant för diskussionen om förhållanden mellan gruppmedlemmar, social identitet och att dela föreställningar i en grupp. Teorin är baserad på Tajfels sociala identitetsteori, som föreslår att individer formar social identitet genom att vara psykologiskt bundna till sociala grupper genom deras självdefinition som medlemmar av sociala kategorier. Enligt Tajfel så är denna kategoriprocess meningsfull för intergrupp relationer då han antar att människor är motiverade att bibehålla en positiv självbild genom differentiering mellan in- och outgroups.^{24,25} Teorin menar att genom den kognitiva processen av självkategorisering definierar människor sig själva i termer av delade sociala kategorier såsom kön, religion, yrke eller nationalitet. När människor definierar sig själva och andra i termer av viktigare social kategorisering så förtydligar de den uppfattade identiteten mellan sig själva och medlemmarna från sin grupp å ena sidan, och den uppfattade kontrasten mellan dem och medlemmar från andra grupper å andra sidan. Genom medvetenhet av att dela föreställningar, etablerar samhällsmedlemmar deras känsla för likhet, vilket leder till utvecklingen av en social identitet. Det finns också bevis på att en känsla av likhet stimulerar ett tycke för liknande människor och i sin tur för liknade grupper.

Förhållandet mellan uppfattad likhet och gruppidentifikation är ett område som Roccas har forskat i. Han hittade en stark positiv korrelation mellan uppfattad likhet med gruppen på basis av delade föreställningar, attityder och värderingar och identifiering med den gruppen.²⁶

3.3 Civilisation

Än en gång ska det förtydligas att detta är min definition och tolkning av en västerländsk civilisation och att det naturligtvis finns otaliga andra definitioner. Jag ämnar dock analysera länderna genom det Väst som jag har definierat, utan att lägga någon värdering i begreppet.

3.3.1 Västerländsk civilisation

²³ Calhoun Craig, Social theory and the politics of identity, 1994, s.1

²⁴ Bar-Tal, Daniel, Shared beliefs in a society, 2000, s.4

²⁵ Från engelskans in- and outgroups finns ingen lämplig översättning som fångar begreppet.

²⁶ Bar-Tal, Daniel, Shared beliefs in a society, 2000, s.10

Begreppet Väst eller västvärlden kan ha ett flertal betydelser beroende på i vilken kontext det används. Ursprungligen definierades begreppet som Västeuropa så när det idag används refererar man oftast till samhällen i västra eller centrala Europa och deras kolonier som ligger nära genetiskt, språkligt och filosofiskt. Man inkluderar vanligtvis även de länder vars dominerande kultur har följt europeisk kultur. Då termen västvärlden inte har en strikt internationell definition, så använder inte regeringar termen i lagstiftning av internationella överenskommelser, utan förlitar sig till andra begrepp. Termen västvärlden är oftast utbytbar med termen 1: sta världen, där man understryker skillnaden mellan 1:a världen och 3:e världen eller u-länder.²⁷ Västländer har oftast en gemensam faktor; en materialistisk levnadsstandard i jämförelse med resten av världen. De är också troliga att ha demokratiska sekulära regeringar, lagstyre och utvecklade lagar som uttrycker medborgarrättigheter. En demokrati kan definieras som ett politiskt system inom vilket hela folket fattar och är berättigade att fatta beslut om viktiga frågor för det offentliga.²⁸

Samuel P. Huntington publicerade 1993 artikeln ”*The Clash of Civilizations?*” i vilken han presenterade sin teori om att världen kan ses som bestående av flera civilisationer, och att konflikter mellan dessa civilisationer kommer att vara den största orsaken till spänning efter Kalla Kriget. Dessa kulturkrockar skulle ersätta ideologiska konflikter det vill säga kapitalism mot kommunism som karaktäriserade det Kalla Kriget.²⁹ Enligt Huntingtons teori är det främst romersk katolska och protestantiska länder i västra och centrala Europa, tillsammans med USA, Kanada, Australien och Nya Zeeland som utgör den Euro-Atlantiska civilisationen, vilken delar ett gemensamt system av värderingar. Huntington ansåg Väst vara synonym med den Euro-Atlantiska civilisationen, även om länder med rötter i andra civilisationer kunde alliera sig med Väst som en följd av att ha anammat de västerländska idéerna och värderingarna i deras samhällen.³⁰

Den centrala tesen av Andreas Billings bok *Banal Nationalism* är att det i etablerade nationer finns en ständig påminnelse om nationalitet. De etablerade nationerna är de som har förtroende för deras kontinuitet i världen, och då oftast de som tillhör det som konventionellt kallas för Väst.³¹

3.3.2 Föreställningar om kontinuitet och osäkerhet

Förtroende eller inte, alla samhällen är bekymrade över deras säkerhet, det involverar ett av de mest basala och mänskliga behoven; att känna sig skyddad

²⁷ Huntington, Samuel P, *The clash of civilizations and the remaking of world order*, 1996, s. 47

²⁸

²⁹ Huntington, Samuel P, *The clash of civilizations and the remaking of world order*, 1996, s. 48

³⁰ Huntington, Samuel P, *The clash of civilizations and the remaking of world order*, 1996, s. 139

³¹ Billing, Michael, *Banal Nationalism*, 1995, s. 8

och i säkerhet.³² För vissa samhällen är detta dock ett centralt orosmoment. Ett sådant bekymmer utvecklas när samhället befinner sig i en osäker situation, oftast karaktäriserad av seriösa och kontinuerliga hot mot samhällets sociala liv, staten och/eller välmåendet av medborgarna. Sådana situationer uppkommer särskilt under konflikter mellan grupper. Kollektiva erfarenheter av osäkerhet beroende av den uppfattade nivån av hotet samt den uppfattade förmågan att hantera detta hot. Det är dessa kollektiva minnen som leder till formering av föreställningar om säkerhet.³³

Enligt Bar-Tal så är det kollektiva erfarenheter av osäkerhet som skapar en delad föreställning om säkerhet. Han menar att realism är det dominerande perspektivet inom statsvetenskap, och att det ser på säkerhet som ett objektivt och väldefinierat fenomen som kan bibehållas och förstärkas genom strategi och taktik. Som ett resultat av detta perspektivs dominans inom politiken så fokuseras det på militär kapacitet, allianser osv. Det motsatta alternativet, influerat av social psykologi ser på säkerhet som något som med nödvändighet ska relateras till mänskliga behov och baseras på kognitiva processer genom vilka samhällets medlemmar utvärderar sin situation. Säkerhet och osäkerhet ses så i termer av föreställningar och känslor, och som följd av detta markeras de av individuella och samhällseliga skillnader.³⁴

Sociala föreställningar om att staten befinner sig under belägring har ett flertal viktiga funktioner för samhället. Den kanske viktigaste konsekvensen är att de tillfredsställer ett samhälles behov av en stark social identitet, med vilken det kan differentiera sig från andra. Genom att ställa samhället i konflikt med resten av världen så markerar föreställningar om belägring tydligt gränserna av samhället, där man differentierar mellan ”oss” och ”dem”, i detta fallet, alla andra. Detta samband mellan hot och stark identitet är något som Billing försöker påvisa genom en liknelse vid de mobiltelefoner som människor bär med sig idag. Identitet är något som anses vara antingen något människor har, eller något de letar efter. Den nationella identiteten är något vi kanske alla bär på dagligen, men den ligger tyst den större delen av tiden. Sedan sker en kris och den patriotiska identiteten vaknar till liv, likt en mobil som plötsligt ringer.³⁵

3.4 Nationalism

³² Bar-Tal, Daniel, *Shared beliefs in a society*, 2000, s.88

³³ Bar-Tal, Daniel, *Shared beliefs in a society*, 2000, s.87

³⁴ Bar-Tal, Daniel, *Shared beliefs in a society*, 2000, s.88-89

³⁵ Billing, Michael, *Banal Nationalism*, 1995, s. 7

3.4.1 Nationalism

Nationalism kan definieras som en stark känsla och ett åtagande till välmåendet av staten man identifierar sig med, i jämförelse med den minimala tanke man skänker de som står utanför staten. Nationalism kan bli den underliggande principen som skapar människors lojalitet och vilja att göra uppoffringar för skyddet av nationen och dess kollektiva intressen (kanske andra staters liknande intressen)

Enligt Billing är nationalism både en ideologi och en sorts beteende. Själva idén av nationalstaten kan ses som både naturlig eller som en produkt av olika föreställningar. En nation fungerar som en förlängd familj, vare sig den är genetiskt relaterad, även om den vanligtvis är det. De flesta författarna inom nationalism ser dock nationen som ett koncept, snarare än något naturligt. Enligt dem så är nationer påhittade samhällen.³⁶

Idén om nationalstaten kommer från långt tillbaka i historien, även om det inte är klart huruvida det existerade stater då som vi definierar dem idag. Greker och judar särskilt var väldigt medvetna om deras identitet som folk och agerade i syfte att bevara sina samhällen. Det som var tilltalande med nationalist ideologin var att den emotionell såväl som funktionell i ett ekonomiskt avseende. Dess politiska dimension var avgörande: målet var att undfly dominering av någon annan och att etablera självstyre.³⁷

3.4.2 Typer av nationalism

Etnisk nationalism: nationalismen av etniska grupper som definierar deras nation i exklusiva termer, främst på basis av gemensamt ursprung. Inom denna typ av nationalism så kan ingen "bli" medborgare. Det är inte med det sagt att medborgarskap inte skulle vara tillgängligt för andra etniska grupper, men det förekommer oftast tester och andra restriktioner för vad som är passande.

Social nationalism: nationalismen av ett land som definierar sig själv genom sociala band och kultur snarare än gemensamt ursprung. Denna typ av nationalism understryker den delade nationella identiteten och kulturen, men utomstående kan få tillgång om de identifierar sig med staten och tillskansar sig dess sociala karaktär. Det kommer antagligen dock att finnas immigrationsrestriktioner i stater formade som sociala nationer. Dessa kommer att officiellt rättfärdigas på icke etniska grunder.³⁸

³⁶ Billing, Michael, Banal Nationalism, 1995, s. 27-29

³⁷ Billing, Michael, Banal Nationalism, 1995, s. 40

³⁸ Kellas, James G, The politics of nationalism and ethnicity, 1991, s. 66

3.4.3 Zionism och Patriotism

Zionism är en politisk rörelse och ideologi som stödjer ett hemland för det judiska folket i Israel. Även om zionism delvis är baserad på religiös tradition vilken länkar det judiska folket till Israel så var rörelsen ursprungligen sekulär. Den började främst som ett svar på anti-semitismen i Europa och den muslimska världen under 1800-talet. Efter ett flertal framsteg och misslyckanden, och efter det att Förintelsen hade förstört det judiska samhället i Europa, så kulminerade den zionistiska rörelsen i etablerandet av staten Israel under 1948.³⁹

Patriotism är ett uttryck för lojalitet och kärlek till det egna landet eller staten. Ursprungligen är det ett strikt konservativt begrepp, senare ett mer ideologiskt neutralt sådant. I nationalstater går patriotism och nationalism vanligtvis hand i hand, men de kan också stå emot varandra (ex i mångnationella stater). I de flesta länder ses patriotism som någonting självklart då den uppfattas som en allmän välvilja gentemot det egna landet och dess invånare.⁴⁰

Patriotism reflekterar det naturliga bandet som finns mellan samhällsmedlemmarna och deras nation och landet där de bor och är således vanligtvis funnen i vilket etniskt samhälle som helst som har ett band till en särskild geografisk plats. Patriotism antyder om ett gemensamt intresse och ett gemensamt öde. I detta avseende framhäver patriotism integration och känsla av solidaritet och minimerar skillnader inom gruppen genom att fokusera på likheter och lojalitet.

Ett annat element i skapandet av en stark patriotism är användandet av myter. En av de vanligaste patriotiska myter är bilden av soldater, vilken oftast reflekterar lojalitet och disciplin. Soldater är framställda som lojala och disciplinerade medborgare som gör extraordinära bidrag och insatser för landet, eftersom de är beredda att offra sina liv i krig.⁴¹

³⁹ Shafir, Gershon, Peled, Yoav, Being Israeli, 2002, 148-149

⁴⁰ Bar-Tal, Daniel, Shared beliefs in a society, 2000, s.73

⁴¹ Bar-Tal, Daniel, Shared beliefs in a society, 2000, s.83-84

4 Analys

I följande kapitel kommer tidigare presenterad teori användas för att undersöka Israel och USA genom de två faktorerna; civilisation och nationalism. Jag kommer att analysera länderna tillsammans genom varje faktor och jämföra dem med varandra för att sedan i kapitel fyra väva samman mina slutsatser från de båda faktorerna.

4.1 Civilisation

Jag har tidigare definierat begreppet Väst och vad som utmärker västländer, för att se hur väl Israel och USA passar in den västerländska civilisationen.

Det är uppenbart att USA är ett västland i vissa bemärkelser såsom materiell standard där de ligger först i världen. Vad gäller den materialistiska standarden så kan Israel i allra högsta grad räknas till ett västland. Det tidigare jordbruksamhället har genom massiva bidrag byggts upp från att vara ett u-land till att i-land med en BNP som placerar landet på 36:e plats i rangordningen av världens länder.⁴²

Västerländska stater är också troliga att ha demokratiska sekulära regeringar, lagstyre och utvecklade lagar som uttrycker medborgarrättigheter. USA står med att ha den äldsta demokratin i världen och en konstitution från 1791 som ännu gäller och hänvisas till dagligen. Särskilt stolt är man över den separation man gör mellan stat och religion. Den uttrycks till och med i konstitutionen.⁴³ Spänning existerar dock även i USA, som är ett väldigt religiöst land. Religionen i USA är så stark att den som säger sig inte tro på Gud betraktas som udda, eller rentav konstig. Religionen har en komplex relation till politiken. Vad som än står i konstitutionen så är USA i verkligheten ett av de mest religiösa länder av världens i-länder. Nästan alla politiker gör referenser till Gud i sina tal, men när religion förekommer i politiken är det dock oftast allmängällande. Det sträcker sig över de flesta gränser och partipolitiska program. I verkligheten är alltså inte gränsen mellan stat och religion så solklar, det läggs ned mycket möda på att separera dem åt.⁴⁴

⁴² <https://www.odci.gov/cia/publications/factbook/geos/is.html#Econ>

⁴³ Ekendahl, Staffan, *Amerikanerna: sådana är de, så tänker de*, 2005, s.43

⁴⁴ Ekendahl, Staffan, *Amerikanerna: sådana är de, så tänker de*, 2005, s. 181

Huruvida Israel har en demokratisk regering råder det dock många åsikter om. Israel är en parlamentarisk demokrati och alla medborgare över 18 år är röstberättigade.⁴⁵ Däremot skiljer sig Israels demokrati från västländernas demokrati när det gäller sekularitet. Det är en uttalat judisk stat, där religionen inte är helt skild från lagstiftningen. Israel är olik de flesta andra länder i världen i det avseendet att det inte har någon konstitution. Israeliska lagar stiftas av Knesset och tolkas av Högsta Domstolen som i andra demokratier, men sekulär lag står inte högre i alla sfärer såsom känsligare delar av civilrätten; giftermål, skilsmässa och begravning.⁴⁶ Enligt Saikal så kom Israel till under förespeglingarna av att vara en moderat demokrati, men sedan 1970-talet har den blivit genomsyrad av religiös extremist-politik. Små grupper har lyckats utöva mycket större politiskt inflytande än deras storlek normalt skulle tillåta.⁴⁷ Saikal syftar antagligen på det religiösa partiet Shas som har en stark hållning i politiken. Shas är ett ortodox parti med 11 platser av 120 i det israeliska parlamentet, bildat 1984 av rabbinerna Shakh och Yosef. Partiet slåss för statligt stöd till religiösa institutioner, för lagliga restriktioner när det gäller sabbatsvila och andra föreskrifter ur Toran för sociala reformer.⁴⁸

Kärnan av spänningarna mellan religiöst och sekulärt ligger i huruvida det är passande att religionen spelar en aktiv roll i statsstyrningen. Ett av de fundamentala karaktärsdragen i beskrivningen av Israel är att det är en demokratisk judisk stat. Det finns dock många, däribland Kop och Litan, som menar att det finns en ofrånkomlig motsägelse mellan statens två kärnvärderingar. Som formulerat i självständighetsdeklarationen så var målet att skapa jämlikhet för alla invånare samt en stat inspirerad av judiska värderingar, symboler och tillvägagångssätt. Detta menar Kop och Litan var *"always destined to be contradictory"*.⁴⁹ Före detta premiärminister Ehud Barrak är av en annan åsikt och hävdar att det inte alls finns något motsägelsefullt med en demokratisk judisk stat och ifrågasätter vad meningen med en judisk stat om inte för att underlätta för ett judiskt liv.⁵⁰

I ett demokratiskt land finns det lagar som uttrycker rättigheter och skyldigheter för dess medborgare. Dessa lagar ska gälla för alla medborgare. I USA har alla medborgare enligt lag lika rättigheter och landet har en omfattande lagstiftning för att skydda minoritetsgrupper. Ur denna synpunkt är USA idag ett demokratiskt föredöme, men så har det inte alltid varit. Rasdiskriminering har följt landet genom dess historia och en hel del kompromisser har gjorts med ratificeringen av konstitutionen. Slavar kom till Nordamerika redan under den koloniala perioden, men förblev en del av det amerikanska samhället, särskilt i södern. Det tog nästan ett sekel efter avskaffandet av slaveri och ny lagstiftning

⁴⁵ Parekh, Bikhu C. Politics and experience, 1968, s. 234

⁴⁶ Kop, Yaakov, Litan, Robert E, Sticking Together, 2002, s.45

⁴⁷ Saikal, Amin, Islam and the West, 2003, s. 91

⁴⁸ <http://sv.wikipedia.org/wiki/Shas>

⁴⁹ Kop, Yaakov, Litan, Robert E, Sticking Together, 2002, s. 86

⁵⁰ Shafir, Gershon, Peled, Yoav, Being Israeli, 2000, s. 132-133

innan svarta räknades som jämlika medborgare.⁵¹ 1954, i fallet Brown mot Skolstyrelsen, röstade Högsta Domstolen enhälligt för att deklarerat ras-segregering som icke förenligt med landets konstitution.⁵²

Debatter kring medborgarskapet för etniska minoriteter råder ständigt i Israel., men kärnfrågan har handlat om en basal rättighet; att ges tillträde till ett land och få stanna där. Israel har utvecklade lagar som uttrycker medborgarrättigheter och skyldigheter, dock innefattar de bara en del av befolkningen; den judiska. Detta ifrågasätts då 76,5 % av Israels befolkning är judar, medan resterande procent utgörs av muslimer, kristna och druser. En aspekt som ifrågasätts när man talar om Israels demokratiska tillstånd är landets immigrationspolitik. I och med Law of Return får man omedelbart medborgarskap om man är av den judiska tron. Genom lagen om återvändande så har alla judar rätt att leva i Israel. Självklart får andra människor än judar ansöka om medborgarskap. Det finns andra sätt att få medborgarskap, exempelvis genom "lagen om nationalitet", men det är betydligt mer reglerat.⁵³ Yuval menar att lagen om återvändande i Israel är en instans av en ideologisk, och ofta rasistisk, konstruktion av gränser som tillåter en obegränsad immigration för vissa och samtidigt en total blockering för andra.⁵⁴

Det är inte bara när det gäller rättigheter som det skiljer sig åt mellan medborgarna utan även vissa skyldigheter. I Israel förväntas judiska medborgare göra sin militärtjänst. Druserna tillhör oftast de mycket riskfyllda enheterna som vaktar gränserna och beduiner används som "trackers". Palestinier och araber från andra etniska/religiösa grupper som är medborgare av Israel är helt exkluderade från militärtjänst.⁵⁵ Detta är dock en slags dold diskriminering då det inte finns någon lag som förbjuder vissa grupper, utan snarare en självklarhet att vissa avstår från militärtjänstgöring.⁵⁶ Även militärtjänstgöringen i USA har varit föremål för orättvisor. Det var förr i tiden ovanligt med svarta i armén både på lägre och högre poster. Även om det fortfarande inte finns ett direkt samband mellan deltagande i militärtjänstgöring och medborgarrättigheter, så menar Yuval-Davis att det ökade antalet svarta i den amerikanska armén kan ses som ett tecken på deras förstärkta medborgarroll. Det kan också säga något om att de väldigt begränsade möjligheterna för svarta att göra en karriär på andra håll i det amerikanska samhället.⁵⁷

Enligt den huvudsakliga tesen i Banal Nationalism så utgörs Väst av etablerade nationer som har förtroende för deras kontinuitet i världen. Likt Israel så råder en stark föreställning om hot i USA. I och med den antagna uppgiften av

⁵¹ McKeever, Robert, Davies, Philip, Politics USA, 2006, s. 87

⁵² McKeever, Robert, Davies, Philip, Politics USA, 2006, s. 98

⁵³ Altan, Birgitta, Israel-demokrati med förhinder, s. 34

⁵⁴ Yuval-Davies, Nira, Gender & nation, 1997, s. 74

⁵⁵ Yuval-Davies, Nira, Gender & nation, 1997, s. 74

⁵⁶ Altan, Birgitta, Israel-demokrati med förhinder, s. 67-70

⁵⁷ Yuval-Davies, Nira, Gender & nation, 1997, s. 97

att vara världens hegemon så har man satt sig i en utsatt position.⁵⁸ Det som betecknats som Västs största fiende idag är den muslimska världen och USA som är västvärldens ledare har i många fall fått stå måltavla för den vrede som finns mot västvärlden. I boken *Fiender överallt* skildrar Richard Clarke, en medarbetare i Vita Huset under fyra presidenter hur USA har skapat sig många fiender genom deras oundvikliga ställningstaganden i världspolitiken. Även Bar-Tal nämner i sin avsnitt om USA:s etos att - *Through decades, these beliefs about security remained dominant in American society.*⁵⁹

De tidigare föreställningarna om hot gick förut åt Rysslands håll och de flesta amerikaner trodde inte att det kommunistiska Sovjet systemet kunde samexistera med det kapitalistiska amerikanska systemet. Det system som rådde i Sovjetunionen uppfattades som i sig expansionistiskt och att det eftersökte dominans samt motsatte sig den amerikanska socioekonomiska ordningen.⁶⁰

När det Kalla Kriget var över så ”snubblade” USA in i Mellanöstern och dess agerande de senaste fyrtio åren har förstärkt känslan av amerikanskt inflytande i den muslimska världen. USA har skapat omständigheter som skärpt läget mellan de två sidorna och format deras uppfattningar om varandra. Den muslimska världens sätt att se på USA påverkats djupt negativt av ställningstagandet i Palestinafrågan.⁶¹ Vad det än var som man tjänade på att omfamna Israel, så gjorde man det på bekostnad av USA:s relation med den muslimska världen.⁶² Tidigare så har konflikter som USA har deltagit i handlat om ideologier; kapitalismen stod emot kommunismen. Idag handlar det om religion och kultur i större utsträckning. Kissinger, USA:s tidigare utrikesminister formulerar sig så på följande sätt i sin bok *The White House Years*; ”Konflikten mellan USA och muslimska länder har ingenting att göra med demokrati, för det existerar inte i dessa länder. Det ligger på kultur, religion och säkerhetsnivå.”⁶³ Denna formulering har mycket gemensamt med Huntingtons profetia om de framtida konflikterna som skulle komma att handla om kultur och civilisationskrockar. I en värld där kulturella identiteter är centrala, och kulturella likheter och skillnader skapar allianser och fiendskap så får det stora konsekvenser för Väst och särskilt USA.⁶⁴

USAs föreställningen om hot har genom åren varit dubbelsidig i form av två extremer. Under 1920- och 1930-talet var man extremt passiv till s bomberna föll över Pearl Harbor och en massiv krigsansträngning krävdes för att ändra uppfattningen. Sedan, efter 1947, byttes passiviteten till en extrem aktivitet där man hittade hot mot amerikansk säkerhet i vartenda hörn av världen. Clarke’s titel på sin bok ger ett bra uttryck åt medborgarnas föreställning. Samtidigt måste

⁵⁸ Chlonsky, Noam, *Fateful Triangle*, 1999, s. 9

⁵⁹ Bar-Tal, Daniel, *Shared beliefs in a society*, 2000, s. 92

⁶⁰ Clarke, Richard, *Fiender överallt*, 2004, s.57

⁶¹ Saikal, Amin, *Islam and the West*, 2003, s. 69

⁶² Saikal, Amin, *Islam and the West*, 2003, s. 89

⁶³ Kissinger, Henry A, *The White House Years*, 1979, s. 118

⁶⁴ Huntington, Samuel P, *The clash of civilizations and the remaking of world order*, 1996, s. 308

också säkerhetsföreställningarna inte bara handla om hoten i sig själva, utan också hur sårbart landet egentligen är för de hoten.⁶⁵

Även om det är svårt att greppa idag så upplevdes Kalla Kriget som en existensiell strid för USA. Då vacklade man alltså i förtroendet för landets kontinuerlighet.⁶⁶ Samtidigt var USA nästan utom räckhåll för någon större militär aktion från andra makter.⁶⁷ I modern tid har USA aldrig stått inför hot om invasion eller ockupation, och gör det inte idag heller.⁶⁸

Nu är ju Israel ett relativt nytt land och därför inte lika etablerat som de flesta västländer är. Förtroendet för dess kontinuitet är också dubbelsidig. Landets korta historia har präglats av krig och medborgarna har kontinuerligt varit utsatta för och hanterat olika typer av hot, så självklart finns det en oro för landets fortsatta existens. Sociala föreställningar om osäkerhet är dominerande i Israels etos; israeliska judar tror att Israel saknar säkerhet.⁶⁹ Dessa föreställningar om osäkerhet har med största sannolikhet med kollektiva minnen att göra. I Israel är kollektiva minnen av osäkerhet vitt utbredda. Israel har obligatorisk militärtjänst, för båda könen, och är således en stat av soldater som blir drillade i krigsföring. Mellanösternkonflikten har dessutom med jämna mellanrum pågått under hela Israels existens, vilket gör det troligt att alla i viss mån har upplevt krig eller hot. Samtidigt har man ännu inte besegrats i ett krig, så israeler har stark tilltro till att man ska kunna försvara sitt land och har ett stort förtroende för sin militär.

Säkerhet har varit ett av de mest centrala problemen för Israel sedan utropandet av staten till idag. Nästan ett halvt sekel efter bildandet av staten ligger säkerheten högst på den offentliga agendan. Det är därför föga förvånande att människor uttrycker djup oro över säkerhetsproblem, och att människor som sysslar med att bibehålla säkerheten värderas högt.⁷⁰ En sådan central och intensiv oro över säkerhet har ändrat de aktuella föreställningarna till centrala sociala föreställningar, särskilt föreställningar om den muslimska världen. Många israeliska judar uppfattar hot från araber som en fortsättning av anti-semitismen som förut drevs av de kristna. De ser den nuvarande konflikten genom ett förflutet perspektiv och detta framhäver deras känsla av osäkerhet.⁷¹ Det så kallade Massada-yndromet producerar ett synsätt som är väldigt olycksbådande, nästan på gränsen till xenofobiskt. Historiskt sett så har den icke-judiska världen utsatt det judiska folket för grymheter. Israel litar så inte riktigt på omvärlden, men den största fienden anses vara den arabiska världen.⁷²

⁶⁵ Buzan, Barry, *People, states and fear*, 1983, s. 142

⁶⁶ Clarke, Richard, *Fiender överallt*, 2004, s.58

⁶⁷ Buzan, Barry, *People, states and fear*, 1983, s. 278

⁶⁸ Buzan, Barry, *People, states and fear*, 1983, s. 282

⁶⁹ Bar-Tal, Daniel, *Shared beliefs in a society*, 2000, s. 108

⁷⁰ Bar-Tal, Daniel, *Shared beliefs in a society*, 2000, s. 96

⁷¹ Bar-Tal, Daniel, *Shared beliefs in a society*, 2000, s. 98

⁷² Deegan, Heather, *The Middle East and problems of democracy*, 1999, s.89

4.2 Nationalism

I USA råder social nationalism där landet definierar sig självt genom sociala band och kultur istället för ett gemensamt ursprung. USA är en multietnisk stat som inte direkt kan hävda ett gemensamt ursprung, istället pekar man på anamningen av amerikansk nationell kultur, språk, utbildning, media och socialt beteende. En stat som USA är multietnisk och en social nation. Även om amerikansk nationalism kan anses vara inget annat än patriotism så har USA:s nationalism mer att göra med än att visa lojalitet mot sin stat.⁷³

Om man ska kategorisera Israel enligt en typ av nationalism så har Israel en etnisk sådan snarare än en social sådan. Det råder en etnisk nationalism i den meningen att Israel explicit är en stat för judar, och i teorin inte kan bli en stat där judar befinner sig i minoritet. Etnisk nationalism hävdar oftast ett gemensamt ursprung vilket står centralt i det judiska folket som hänvisar till att det är det utvalda folket, men också ett förföljt folk.⁷⁴

Inom etnisk nationalism kan man alltså inte "bli" medborgare, det är något man är, eller inte är. Detta är även fallet med judendomen, som är det prioriterade kriteriet för att bli medborgare. Judendomen är inte en missionerande religion, man föds till jude. Således är israelisk medborgare inte något man blir.

Zionism lägger en ytterligare dimension till israelisk nationalism som gör den mer av en etnisk nationalism än en social sådan. Även om zionism är en jämförelsevis ny form av nationalism ideologi står dess grund att finna i den långa historien av den judiska nationen, som kanske är den äldsta vad gäller kontinuerlig existens. Delarna av denna historia - fördrivelsen av den judiska nationen från Palestina (diasporan), förföljelserna och anti-semitismen som kulminerade under Förintelsen, de turbulenta omständigheter under vilka Israel grundades 1948, vilket ledde till konstant krig med dess arabiska grannar och till opposition av dess egna arabiska population. Önskan att återvända till det "förlovade landet" stannade med judarna över århundradena och de repeterade bönen "Nästa år i Jerusalem". Det sägs att exil är nationalismens vagga vilket, om man beaktar judarnas historia kan förklara varför israelisk nationell identitet och nationalism hör till den starkaste och världen.⁷⁵

Amerikanerna ser sig själva som en etnisk och kulturell "melting-pot". Amerikanerna är inte ett homogent folk utan en sammanslutning av folk från olika håll som samlats kring en ide. Kollektiv kulturell identitet snarare än etniskt gemensamt ursprung verkar vara den avgörande faktorn i det amerikanska

⁷³ Kellas, James G, The politics of nationalism and ethnicity, 1991, s. 67

⁷⁴ Hosking, Geoffrey, Schöpflin, George, Myths and nationhood, 1997, s. 171

⁷⁵ Kellas, James G, The politics of nationalism and ethnicity, 1991, s. 29-30

samhällets konstruktion.⁷⁶ Man har på något sätt inte bara glorifierat USA som en stat av invandrare utan också själva invandraren. Invandraren är den som var modig nog att välja att flytta och förverkliga sig själv i Amerika.⁷⁷ Den anda som immigranterna förde med sig, kände och skapade från 1500-talets slut och framåt lever än idag. Det var frihetssträvan, individualism, entreprenörskap, gudfruktighet, upptäckaranda och misstro mot myndigheter. Patriotismen ligger i det gemensamma intresset, idén om det nya landet.⁷⁸ I en artikel jämför David Gelerntner de amerikanska och de israeliska bosättarna och pekar på många likheter. I Palestina, före 1917, och i det koloniala New England byggde bosättarna från Europa byar på den karga landsbygden, dit de hade rest för att få vara fria. Båda samhällena var genomsyrade av tron på Gud och tron på heligheten av att arbeta sitt land. Båda samhällena förlitade sig på militär träning för självförsvar och prisade utbildning. Att de båda staterna tenderar att förstå varandra de många likheter hos bosätternas värderingar som lade grunden för ländernas identitet. Den viktigaste likheten länderna emellan, som är skälet till att de överhuvudtaget existerar, är att bosättarna i början av ländernas existens fattade samma beslut. De erbjöds båda samma lätta väg ut; att göras till offer, men tackade blankt nej. De valde istället att skapa nationer av ingenting alls.⁷⁹

Patriotismen visar sig också i det band det israeliska folket har till den geografiska platsen Israel. När de judiska bosättarna kom hävdade de att de hade kommit hem. De hade undflytt förföljelse och dominering och hade för avsikt att skapa en självständig stat. Det fanns därför en extra emotionell dimension till zionismen som inte hittas i kolonial bosätternationalism.⁸⁰

USA utgörs inte av ett homogent folk utan är i högsta grad en multietnisk nation. Det behövs patriotism och medborgaranda för att hålla ihop en nation som består av nästan bara invandrare. Det är kanske därför inte så oväntat att patriotismen har ett sådant starkt fäste i USA. Det vore svårt att undgå att amerikanernas kärlek för sitt land är enastående stark. Uppskattningen manifesteras i diverse symboler, men också i en beundran och stolthet för de institutioner som bär upp landet. Man kritiserar inte konstitutionen, högsta domstolen eller militären, däremot politiker och myndigheter. Patriotismen kan kanske förklaras av att amerikanerna har sin identitet i känslan av att deras gemensamma ideal-frihet, demokrati och framåtskridande och en del annat, är så överlägsna.⁸¹

USA är en smält-pot i allra högsta grad. Det man kan se är att den är annorlunda än den från Israel. USA är mycket tolerant med mångfald och diversitet, så länge man anammar de amerikanska värderingarna och har en

⁷⁶ Yuval-Davies, Nira, *Gender & nation*, 1997, s. 56

⁷⁷ Billing, Michael, *Banal Nationalism*, 1995, s. 109

⁷⁸ Ekendahl, Staffan, *Amerikanerna : sådana är de, så tänker de*, 2005, s.46

⁷⁹ <http://www.jewishworldreview.com/0502/gelernter1.asp>

⁸⁰ <http://www.jewishworldreview.com/0502/gelernter1.asp>

⁸¹ Ekendahl, Staffan, *Amerikanerna : sådana är de, så tänker de*, 2005, s.44

lojalitet mot staten. Det handlar alltså inte om ett byte av kultur, patriotism, utan snarare ett tillägg. Invandrargrupper, såväl gamla som nya, identifierar sig åtminstone delvis med deras varierande etniska eller religiösa arv. Firandet av dessa skillnader, vare sig det är av italienare, kubaner eller irländare har nästan blivit en definition av samhällets "amerikanskhet". Detta är delvis en nostalgisk handling över det land man lämnat bakom sig, men först och främst en bekräftelse av samhällets plats i det pluralistiska USA.⁸² Som nämnts tidigare så framhäver patriotism integration och känsla av solidaritet. Den tenderar att sudda ut gränser inom gruppen genom att man istället understryker de likheter som finns. Det blir således ett verktyg för att ena en diversifierad grupp, ett multikulturellt samhälle.

När staten Israel utropades 1948 immigrerade judar från vitt spridda bakgrunder, med en variation av språk och hudfärg. Detta gjorde den judiska nationen i Israel till en väldigt komplex entitet, socialt och politiskt och en stark press att skapa en stark och enad nation av något som tillsynes var en homogen judisk etnicitet bildades. Israel har försökt sudda ut dessa skillnader till en homogen nation och har varit väldigt tvingande i att göra så. Immigranter i tidiga år blev lärda ett nytt språk vid ankomst. De blev inskrivna i intensivkurser vid ulpans (israeliska språkskolor) så att de så fort som möjligt skulle kunna tala, läsa och skriva. De uppmanades också att byta till hebreiska namn.⁸³

Israel har alltså använt sig av patriotism för att med hjälp av landets institutioner samla alla människor till en homogen nation, med en gemensam identitet. På ytan verkar dess invånare ha mycket gemensamt; de är alla i den judiska tron, eller identifierar sig åtminstone som judar. I själva verket är israeler väldigt diversifierade i deras religiösa utövning samt deras etniska och nationella bakgrunder. Man får inte glömma att majoriteten av medborgarna i de flesta länder är födda inom landets gränser. Den israeliska populationen eller deras föräldrar föddes i andra länder. Det råder trots den gemensamma tron, konflikter mellan israeliska judar av olika etnisk bakgrund, mellan immigranter från olika generationer, mellan sekulära och religiösa samt mellan israeliska judar och israeliska araber.⁸⁴

När man definierar nationalism beskrivs ett starkt åtagande till välmåendet av sin stat i relation till den minimala tanke man skänker det som finns utanför staten. I och med Israels smält-pot vision inducerade man i princip immigranter med den inhemska kulturen och uppmanade till att dra ett streck över det förflutna. Någon dubbelsidig eller nationalitet var inte önskvärt och förekom knappast ändå, då de flesta hade flytt.⁸⁵

Det yttersta tecknet på patriotism för sitt land är att strida och dö för det. I USA ges all heder åt soldater som kämpar i USA:s namn. Militärtjänsten är inte obligatorisk, utan är mer utav en yrkesarmé. Ofta söker man till militären för att få

⁸² McKeever, Robert, Davies, Philip, Politics USA, 2006, s. 30

⁸³ Kop, Yaakov, Litan, Robert E, Sticking Together, 2002, s. 67

⁸⁴ Kop, Yaakov, Litan, Robert E, Sticking Together, 2002, s. 18-19

⁸⁵ Kop, Yaakov, Litan, Robert E, Sticking Together, 2002, s. 27

en möjlighet att utbilda sig. Militären är viktig då principen att och starkt använda våld för att säkra nationella intressen är stark i USA.⁸⁶

Detta tema av sociala föreställningar om säkerhet i gör säkerhet till ett centralt värde och en kulturell symbol av det israeliska samhället. I utvecklandet av dess föreställningar om säkerhet så har samhället använt myter och symboler som trycker på heroism, mod, bestämdhet. Israeliska samhällsliga föreställningar glorifierar exempelvis underjordiska militära organisationer, den israeliska armén, militära enheter och särskilda operationer och uppdrag.⁸⁷

Ett land som Israel, där man har behov av ett starkt försvar är militärtjänsten obligatorisk, Män tjänstgör i tre år och kvinnor i två. Militären har blivit otroligt viktig för patriotismen och vice versa. Det är det centrala instrumentet för att förmedla israeliska värderingar och israelisk kultur.⁸⁸

Myten om soldaten, den disciplinerade lojale soldaten som slåss för sitt land är i högsta grad närvarande. Att inte göra sin militärtjänst räknas som en skam. De som inte vill eller kan blir sedan ganska bestämt utestängda från de högre kretsarna, socialt och karriärmässigt. Israel har på så sätt skapat en särskild bild av militären under omständigheter av ständiga hot, då särskilt från angränsande arabländer. Detta hör samman med och bekräftar hur Bar-Tal beskriver konsekvenser av osäkerhet och kollektiva minnen.⁸⁹

⁸⁶ Chlonsky, Noam, *Fateful Triangle*, 1999, s. 28

⁸⁷ Bar-Tal, Daniel, *Shared beliefs in a society*, 2000, s.96 s.147

⁸⁸ Kop, Yaakov, Litan, Robert E, *Sticking Together*, 2002, s. 13

⁸⁹ Kop, Yaakov, Litan, Robert E, *Sticking Together*, 2002, s. 71

5 Slutsats

Alliansen mellan Israel och USA är idag mer högaktuell än någonsin idag med det brinnande kriget i Libanon och USA:s resoluta stöd till Israel som går rakt emot den internationella världssopinionen. USA lägger in sitt veto i FN:s säkerhetsråd och hindrar alla resolutioner som är till Israels nackdel. Nya vapenkontrakt godkänns i kongressen i en handvändning och militärt materiell expressflygs till Israel. Man har försökt förklara alliansen på många sätt, det vanligaste är ur en strategisk synpunkt, men även pro-israelisk lobbyism hävdas vara orsaken till ländernas orubbliga allians.

I denna uppsats har min avsikt varit att undersöka en annan alliansförklarande teori; identitet. Enligt en artikel skriven av Michael Barnett kunde alliansen förklaras med att de båda länderna har en liknande identitet, de delar liknande värderingar. Om de är likasinnade skulle de också innebära att de är välsinnade gentemot varandra. En parallell kan dras till de grupper människor skapar enligt de delade föreställningar de har, och hur man differentierar mellan dem som är i den gruppen och de som befinner sig utanför. Tanken med Barnetts teori skulle då, med hjälp av Bar-Tals teori, vara att USA och Israel utgör en grupp eller åtminstone befinner sig i samma grupp på grund av lika sinnen. I analysen har så denna liksinnighet testats genom två, för de båda länderna, samhällsdefinierande faktorer; civilisation och nationalism.

Det riktigt solklara draget av väststatus är den materiella standarden, som är hög i de båda länderna. USA ligger på topp och Israel har, på relativt kort tid, lyckats utvecklas till den grad att det nu platsar bland europeiska länder vad gäller välstånd. Visserligen kan detta bero på det massiva belopp pengar som flödar in i Israel i form av stöd från USA, men det är i den här analysen inte viktigt hur levnadsstandarden kom till stånd utan på vilken nivå den ligger.

Den knivigare delen av analysen hör till att jämföra de båda ländernas halt av demokrati. Demokrati är något som amerikaner ofta hänvisar till när de tillfrågas om den vänliga inställningen till Israel. Israel beskrivs då som ”den enda demokratin i Mellanöstern”. Analysen har dock visat att demokratins definitioner skiljer sig åt mellan länderna, av ett eller annat skäl. Inte nödvändigtvis för att det råder antidemokratiska strömningar utan snarare prioriteringar mellan demokrati och överlevnad.

Etnicitet, religion och ras spelar viktiga roller i andra länder som är demokratiska. Men skillnaden är att, åtminstone i USA, där det politiska systemet generellt sett består av två partier, så har tredje partier spelat en mindre roll. De båda partierna tenderar att sträcka sig över etniska och religiösa gränser. I Israel formar etniska och religiösa grupper sina egna partier, som får platser i parlamentet där man ska bestämma för hela befolkningen, inte bara för de ortodoxa judarna. Spänningen mellan religion och sekularitet är mer uppenbar i ett

land som Israel som grundades som en zionistisk stat, ett hem för världens judar. Så länge Israel ska vara en judisk stat så är antagligen en viss roll för religionen i statsstyrningen av invånarna naturligt att förvänta sig. Att man inte höjer på ögonbrynen vid religionens nära förhållande med statsstyrningen kanske har att göra med vad det har för religion. Judendomen och dess värderingar är väldigt lika de judisk-kristna värderingar som genomsyrar det amerikanska samhället. Det sticker kanske inte i ögonen att man har judisk lagstiftning, som det gör med sharialagen i andra muslimska teokratier, som t ex Iran

Vad gäller medborgarrättigheter skiljer sig länderna åt. USA är ett äldre land och har kommit längre i sin utveckling. Jag skulle vilja likna detta vid ett syskonpar där USA är storebror och Israel lillebror. Det som får betecknas som högst odemokratiskt i form av medborgarrätt skedde under USA:s historia, vid bildandet och under den första hälften av USA:s existens. Israel dras fortfarande med dessa odemokratiska ojämlikheter mellan medborgarna. Varför accepteras då detta av USA som står med sina demokratiska ideal? Min gissning är att Israel ses lite som en lillebror som lär sig och är i startgropen av att skapa en ny demokrati och USA kanske låter hållas, i hopp om en positiv utveckling. Dessutom kanske man inte vill man inte kasta sten i glashus med tanke på var USA befann sig femtio år efter sin självständighetsdeklaration. Samtidigt får man inte glömma att de av Israels regler som irriterar anhängare av demokratin hävdas vara till för säkerhetsskäl för den judiska staten, något som USA, som också är ett hotat land, har förståelse för.

Tajfels teori menar att förväntningarna ligger i att man har en överenskommelse. Israel och USA har en överenskommelse om att Israel ska vara en lojal allierad, ett demokratins ljus i det mörka Mellanöstern. Israel är visserligen det mest demokratiska landet i området, men om Israel hade legat i Europa hade man inte prisat deras demokrati, alltså är uppskattningen relativ. Något är dock djupt länkande länderna emellan. Det kanske är så enkelt som sambandet mellan likhet och identifiering. Båda länderna lever under konstant hot; det ena landet för att det är hegemon och försöker ”organisera” världen, det andra för att det är utsatt och försöker rädda sig själv. De båda länderna utkämpar alltså inte samma sorts strid. De är inte båda oroliga över sin framtida existens. Israel har det realistiska perspektivet och ser på säkerhet som ett objektivet fenomen, som kan stärkas genom strategi och taktik. Därför satsar de på ett starkt försvar och sätter säkerhet på första plats på den offentliga agendan. USA däremot, som ändå får sägas inte har kollektiva minnen av faktiska krig lutar mer åt det motsatta hållet. Det baseras på hur medborgarna utvärderar sin situation då de flesta amerikaner känner sig utsatta så befinner de sig ändå nästan på samma nivå som israelerna. Då det uppfattade hotet mot länderna kommer från samma håll upplevs troligen en identifiering länderna emellan.

Det är somt sagt utomordentligt svårt att definiera en identitet. Det man kan definiera som förenar den amerikanska och israeliska identiteten är att de båda är utomordentligt starka, vilket deras demografi kräver.

Den dramatiska förändringen i den allmänna opinionens efter Sexdagarskriget tror jag kan förklaras ur den liberala demokratin och Gelernters teori om varför det finns ett samförstånd länderna emellan. Inställningen att man vägrar låta göra

sig till ett offer utan hellre är stark, men kanske illa omtyckt, verkar finnas centralt hos båda de nationella identiteterna.

Idag är Israel mest utsatt och ser nog alliansen ur ett realistiskt perspektiv då deras kärnfråga är säkerhet och deras mål är att förstärka den genom strategi och taktik. Den är ingen nyhet att Israel är beroende av USA såväl militärt som ekonomiskt. USA däremot kan inte direkt anklagas för att handla taktiskt. Möjligtvis då Kalla Kriget fortfarande pågick och Israel hade en strategisk plats i Mellanöstern. Förhållandet blev i själva verket varmare efter Kalla Kriget. Strategiskt kan man säga att alliansen går rakt emot USA:s nationella intressen då man gör sig ovän med den muslimska världen, som man onekligen är beroende av på grund av oljan, och det talar för att skälen till alliansen skulle ligga på en djupare nivå.

Alliansen mellan Israel och USA kan förklaras ur ett identitetsperspektiv genom likheter som upptäckts under tidens gång. Länderna skapades i samma anda och har båda haft en melting-pot vision, om än man har använt olika medel. Idag har de även en gemensam hotbild, vilket haft konsekvensen av en starkare identitet hos sina medborgare men även med varandra. Även om de skiljer sig åt på många andra aspekter, såsom demokrati och sekularitet så är relationen intakt. Det kan bara antas ha att göra med vad man som land prioriterar. Israel prioriterar säkerhet och överlevnad. USA är inte i farozonen för utplåning och behöver inte göra en strategisk prioritering. Istället verkar USA, som är en etablerad stat kunna kosta på sig en protégé som man funnit tycke och aktning för.

6 Källförteckning

- Altan, Birgitta, 1993. *Israel-demokrati med förhinder*. ÅW Offsettryckeri Fagersta.
- Bar-Tal, Daniel, 2000. *Shared beliefs in a society: social psychological analysis*. Sage Publications Ltd, London.
- Bass, Warren, 2003. *Support any friend: Kennedy's Middle East and the making of the U.S.-Israel alliance*. Oxford ; New York : Oxford University Press
- Billing, Michael, 1995. *Banal Nationalism*. Sage Publications Ltd, London.
- Bregman, Ahron, El-Tahri, Jihan, 1999. *The 50 years of war*. TV Books
- Buzan, Barry, 1983. *People, states and fear : the national security problem in international relations*. Brighton : Wheatsheaf.
- Calhoun Craig, 1994. *Social theory and the politics of identity*. Oxford : Blackwell.
- Chlonsky, Noam, 1999. *Fateful Triangle*. South End Press, Cambridge, Massachussets
- Clarke, Richard, 2004. *Fiender överallt*. Norhaven Paperback, Danmark
- Cristol, Jay, 2002. "When did the U.S. and Israel become allies?" <http://hnn.us/articles/751.html>. 27 maj 2002.(artikel presenterad av George Masons University's History News Network)
- Deegan, Heather, 1993. *The Middle East and problems of democracy*. Buckingham: Open University Press.
- Ekendahl, Staffan, 2005. *Amerikanerna : sådana är de, så tänker de*. Månpocket
- Gelerntner, David. "A Nation Like Ours-Why Americans stand with Israel." <http://www.jewishworldreview.com/0502/gelernter1.asp>. 13 maj 2002. (artikel presenterad av Jewish world Review)
- Hosking, Geoffrey, Schöpflin, George, 1997. *Myths and nationhood*. London : C. Hurst.
- Huntington, Samuel P. 1996. *The clash of civilizations and the remaking of world order*. New York : Simon & Schuster, cop.
- Katzenstein, Peter J. 1996. *The culture of national security : norms and identity in world politics*. New York, N.Y. : Columbia University Press.
- Kellas, James G. 1991. *The politics of nationalism and ethnicity*. Basingstoke : Macmillan.
- Kissinger, Henry A. 1979. *The White House Years*. Boston: Little Brown.
- Kop, Yaakov, Litan, Robert E. 2002. *Sticking Together, The Israeli Experiment in Pluralism*. Brookings Institution Press, Washington D.C.
- McKeever, Robert, Davies, Philip, 2006. *Politics USA*. Essex : Pearson Education Ltd.
- Morrow, James D. "Alliances, why write them down?" *Annual Review of Political Science* vol. 3 s.63-83

- Parekh, Bikhu C. 1968. *Politics and experience*. London : Cambridge Univ. Press.
- Petterson, Bo, 2001. *National Self-Images and Regional Identities in Russia*. Ashgate Pub Co
- Saikal, Amin, 2003. *Islam and the West : conflict or cooperation?* Basingstoke : Palgrave Macmillan.
- Shafir, Gershon, Peled, Yoav, 2002. *Being Israeli : the dynamics of multiple citizenship*. Cambridge : Cambridge University Press.
- Yuval-Davies, Nira, 1997. *Gender & nation*. London : Sage.